

БЕЛАРУШЧЫНА

Год назад, 19 верасня 1991 года адбылася падзея — аднолькава і нечакана, і доўгачакана. Вархоўны Савет рэспублікі зацвердзіў нашы дзяржаўныя сімвалы — бела-чырвоныя белы сцяг і герб «Пагоня». Сёння яны паўсюль прывычныя вочы, з імі нас пазнае і адкрывае свет.

Праўда, як паказаў час, зусім рэдка хто з нас можа дасведчана і з гонарам давесці хоць бы сваёму замежнаму сябру, хоць гасцю дэталёвыя сэнсы нацыянальных сцяг і герб. А д, бурянных палітычных дыскусій вакол іх у памяці засталася спраўды толькі «пеня».

Таму сёння, скарыстоўваючы сімвалічную нагоду маленькага юбілею, мы паспрабуем сістэматызаваць асноўныя звесткі і даць чытачам своеасаблівы «кандыдацкі мінімум» па гербу. У гэтым нам дапаможа адзін з распрацоўшчыкаў эталона сучаснай «Пагоні» — член саюзаў мастакоў і журналістаў, сябра Саюму БНФ Уладзімір КРУКОЎСКІ. Уладзімір Якаўлевіч, дарэчы, як мастацкі рэдактар робіць цікавы для сяброў беларушчыны часопіс «Спадчына». Усе ілюстрацыі прадстаўлены нашым суб'едамі.

ТАКІМ ЧЫНАМ: ГЕРБ «ПАГОНЯ» У ДЭТАЛЯХ, КОЛЕРАХ, АСАЦЫЯЦЫЯХ І ПАРАЗНАННЯХ.

ВЫЯВА ПЕРШАЯ:

КОНЬ

Часам пытаюцца: чаму ён такі цяжкі, маларухомы? Чаму яго пастава здаецца больш вялай, чым імклівай?

Давайце звернемся да еўрапейскай геральдыкі. Мядзведзь, леў, арол і іншыя звыры, жывёлы, птушкі з'яўляюцца тут традыцыйнымі выявамі. І заўсёды яны адлюстраваны ў простых позах: ніякай летуценнасці, парываў... Яны сваёй спакойнай статывнасцю ўвасабляюць грунтоўнасць, непахіснасць дзяржавы.

Потым паспрабуем уявіць рэальнага баявога каня часоў Вялікага княства. Ён жа быў спраўды цяжкім: цягнуў узброенага, са шчытом, верхнікам, а не рэдка і сам быў закаваны ў даспехі: мідэах ахоўныя металічныя наморднікі, нагруднікі. Столькі жалеза — будзь здароў! Ён не мог быць легканогім кавалерскім скакуном з чапавускай конніцы. Гэта ўжо зусім іншая эпоха ў гісторыі бою, эпоха не дэма, але паліцый зброі...

Таму з дэсцякаў і сонца, варыянтаў гэтай асноўнай фігуры аўтары эталона выбралі той, дзе найбольш удала ўвасоблены антычная прапарцыянальнасць, гатычная стрыманасць і лаканічнасць.

ВЫЯВА ДРУГАЯ:

ВЕРШНІК.

ЯГО АМУНІЦЫЯ

Хоць сучасны герб і ствараўся на падставе гістарычных графічных варыянтаў, у пэўным сэнсе гэта ўсё ж новатвор. Яго рабілі мастакі канца XX стагоддзя, са сваім мысленнем, са сваёй школай. Але прыведзеныя тут ілюстрацыі пацвярджаюць: усе гістарычныя арыбуты ўзяты не з фантазіі. Вось шалом з археалагічных раскопак — дакладна такая ж форма і ў нашага воя.

У прэсе была іранічная нататка пра быццам бы занадта доўгую шпору на яго ботах. І спраўды, на прапарцыянальна аформіліся большай за ступню. Аднак фрагмент такой шпору (без зорачкі і «калечкі»), знойдзены археолагамі на тэрыторыі Беларусі, па даўжыні не больш не менш як 40 сантыметраў!

Паглядзіце на шпору: сярэднявечнага конніка: такія ж доўгія, эфектыўныя. І пры тым улічце, што мастак — яго сучаснік.

ДЭТАЛЬ ТРЭЦЯ:

КРЫЖ НА ШЧЫЦЕ

Такі шасціканцовы крыж з розналіччымі перакладзінкамі называюць часам

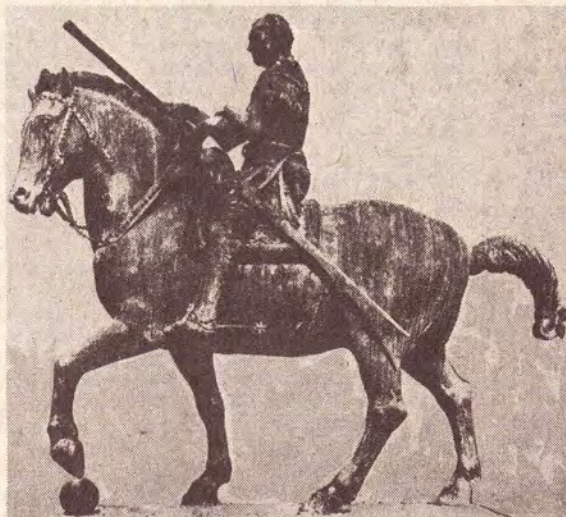

„Муж збройны“

СІМВАЛЫ ДЗЯРЖАЎНАСЦІ

на белым кані,

у чырвоным полі...“

крыжам Ягайлы ці латарынгскім. Менавіта ў такой форме ён адлюстраваны на вядомых, найбольш захаваных выявах «Пагоні» XV—XVI стагоддзяў, і ў прыватнасці на грабюцкі Ягайлы ў Кракаве.

Не менш істотна тое, што такі крыж мае даўня і кананічнасць традыцыі: Рагвалодаў камень 3-пад Воршы і каменны абразок з Магілёўшчыны з такім жа адлюстраваннем, а таксама славуць крыж Лазара Богшы. Апошні выклікае магучыя асацыяцыі з вобразам Ефрасініі Полацкай, святой заступніцы Беларусі.

Невыпадкава, што крыж як цэнтраль-

ны сімвал выкаваны на гербе «золатам». Але пра гэта больш падрабязна ў нататцы.

ПРА КОЛЕРЫ

Па «Звяздзе», па «Народнай газеце» чытачы прызвачаліся да «Пагоні» ў графічным, чорна-белым варыянце. Але, на маю думку, шыры трэба выкарыстоўваць традыцыйны каляровы варыянт, які дае ўяўленне пра спраўдзены гістарычны «Пагоня»: «Муж збройны на кані белым, у полі чырвоным...» У такім варыянце герб будзе адлюстраваны на новым пашпарте грамадзян Рэспублікі Беларусь. Яшчэ адна дэталю. У колерах бела, што крыж на шчыце не бела, а жоўты, за чым стаіць немагаворны геральдычны сэнс.

Белы і жоўты колеры сімвалізуюць у геральдыцы металы — срэбра і золата. Усе астатнія колеры — сіні, зялёны, чырвоны, чорны — гэта эмалі. Правільна геральдыкі прадпісваюць не размяшчаць метал на метале. Гэта дапускаецца толькі ў выключных выпадках, калі трэба падкрэсліць асабліва значнасць, унікальнасць сімвала, што мы і зрабілі з крыжам на шчыце.

А вось спадчынны колераў герба і сцяга з пункту погляду геральдыкі ў нас проста ідэальныя. І там і тут — чырвоны і бела. Машу заўважыць, што чырвоны колер, пад якім у народзе могуць разу-

мень дзесяткі адценняў: і алы, і буратковы, і малінавы і г. д. — у эталоне падаецца як пурпурна-чырвоны. Гэта найбольш урачыстае і выкарыстоўвае адценне чырвонага. Менавіта пурпурнага тога былі калісны аднакаля рымскі арыстараты — і акрамя яе ніхто не меў права выкарыстоўваць такі колер у сваім адзенні.

Пры сённяшнім дэфіцыце тканін і неразваротлівасці адпаведных службаў мы яшчэ нярэдка бачым дзяржаўныя сцягі, пашпарты з падручнага матэрыялу. Але п'янерскія гальштукі для гэтага не падыходзяць! Увогуле: палатнішча сцяга павінна быць не шыўное, а сучасна-тканнае. На жаль, на нашых фабрыках такая тканіна масава пакуль не выпускаецца.

ПРА ЭТАЛОНЫ ГЕРБА

Мы ўжо згадалі пра выкарыстанне дзяржаўнага герба ў графічным і каляровым варыянтах. Кожны з іх мае зацверджаны Вархоўным Саветам эталон

ТАМУ СПЕЦЫЯЛЬНА РАСКАЖАМ ПРА Тое, ЧЫМ АДРОЗНІВАЕЦЦА БЕЛАРУСКІ ГЕРБ АД ЛІТОВСКАГА

У час іх распрацоўкі было шмат апасенняў, што суседні дзяржавы будуць мець аднолькавыя ці падобныя гербы. А як жа яны могуць быць непадобныя, калі нашы дзяржавы з адной каліскі? Тае ўжо нярэдка здаралася — калі вядомы, кінсты мелі ў сваім гербе аднолькавы графічны малюнак, але розніліся колерам расфарбоўкі. А змена колераў ці хоць бы адной дэталі, па законах геральдыкі, стварае новы герб.

У нашых жа гербаў такіх адметных адrozenняў больш чым дастаткова. Вось асноўныя.

1. Літоўцы называлі свой герб «Віціс», а не «Пагоня».

2. Сам герб размешчаны на шчыце т. зв. еўрапейскай, закругленай знізу формы. Наш — на т. зв. варажжым, заостраным знізу.

3. Крыж на шчыце конніка ў літоўцаў роўнаканцовы, у беларусаў, як падкрэслівалася, няроўнаканцовы.

4. Роўная і форма меча. У літоўцаў гэта т. зв. рымскі, з чоткай гранню пасярэдзіне меч. Канструкцыя нашага меча адрозніваецца іншай формай ручкі, ляза.

5. 3-пад сядла верхнікам на «Пагоні» звясае трохканцовая гушка, ці папоня.

На літоўскім гербе яе зусім няма.

6. Шалом літоўскага верхнікам мае забрала.

7. На літоўскім гербе прысутнічае сіні (блакітны) колер шчыта, сядла, зброі.

ЦІ ВЫПАДКОВА «ПАГОНЯ» ВЯРЖУЛАСЯ ДА НАСІ

Я тут магу згадаць эпізод, калі мы ў 1980-м годзе «канспірацыйна» адначалі тысячагоддзе Беларусі (пад 980-м годам, як вядома, у летапісе ўпершыню згаданы славуць князі Рагвалод і Тур). Ідэя адзначыць юбілей узнікла ў мастакоўскім асяроддзі. Я тады зрабіў плакат «У бітвах за волю, у бітвах за долю», Валодзя Васюк — памяты медаль, а Яўген Кулік і Мікола Купала — па паштоўцы з «Пагоня». Саматаўным спосабам надрукавалі іх і разаслалі свядомай інтэлігенцыі з віншаваннямі (і з усімі мерамі перасцярогі)...

Так, яшчэ дзесяцігоддзе назад матыў «Пагоні» ў ілюстрацыі, яе значок на грудзях успрымаліся як выклік, як форма палітычнай дэракацыі. Але за гэтым стаяла не дэракацыя «фронды» — стаяла высокая гістарычная культура, патрыятызм. Гэта быў знак: жыве Беларусь, жыве ідэя беларускасці, якую выпактавалі Янка Купала, Уладзімір Караткевіч, Ларэа Геніюш, Мікола Уласішчы, Леўко Барана, Мікола Ермаловіч, сотні і сотні нашых суграмадзян, суродзічаў. Хачу падкрэсліць: гістарычная справядлівасць у выпадку вяртання «Пагоні» спадчынна не сама па сабе і не выпадковым збегам акалічнасцей. «Пагоня» спраўды знівала лэсы пакаленняў. І не было такога — нават у самай эмчынай часе — каб гэты горды сімвал знікаў у нябыт. Хоць жменька беларусаў дзе збегала яго. Для мяне асабіста гэта мацнейшае сведчанне: гісторыя народа цяжка ператвараецца ў попель.

Падрыхтавала Алена ЦІХАНОВІЧ.

І ЛЮСТРАЦЫ:

1. Пятка пацкага князя Глеба (Нарымунта). 1330 г.
2. Данатэла. Конная статуя Гатамелаты. Падуя, 1447—1453 г.г.
3. Шалом з археалагічных раскопак. Каля 1360—1370 г.г.
4. Мечы XIII—XV стагоддзяў.
5. Крыж на Рагвалодавым камяні. 1171 г.
6. «Пагоня» з граўоры XVI стагоддзя.
7. Адна з класічных выяў «Пагоні» знаходзіцца ў Кракаве, на грабюцкі караля Ягайлы. XV ст.
8. «Віціс». Сучасны герб Літвы.

ЯКІМ БЫЎ БЕЛАРУСКІ ПАШПАРТ

Газета «Гоман» у кастрычніку 1918 года пісала: «Як нам паказваюць, яшчэ дагэтуль не ўсе беларусы ведаюць, што ёсць беларускі пашпарт». Спраўды, і цяпер мала каму вядома, што беларускі агульнаграмадзянскі пашпарт ужо існаваў і быў ён выпушчаны ўрадам БНР у 1918 годзе ў Славянскай друкарні Яэпа Галеўскага ў Берліне. Гэта быў дакумент з вокладкай ружовага колера, размерам 105×70 мм, аб'ёмам 12 старонак. На вокладцы была змешчана выява «Пагоні» і надпіс «Ад імені Беларускай Народнай Рэспублікі», зроблены на беларускай, французскай і нямецкай мовах. Трэба адзначыць, што назвы ўсіх рэжыміў падаваліся на гэтых трох мовах. На першай старонцы пашпарта было месца для фатаграфіі і надпіс: «Пашпарт для... дзе адзначаюцца прозвішча і імя ўладальніка пашпарта. Другая і трэцяя старонкі былі прысвечаны апісанню асобы ўладальніка пашпарта. Так, на другой старонцы ўказвалася падданства, месца і дата нараджэння і месца, дзе ўладальнік пашпарта пастаянна жыве. На трэцяй старонцы змяшчаліся звесткі пра месца службы, узорот, колер валасоў і вачэй і асаблівыя прыкметы. На чацвёртай старонцы былі выдзелены месцы для выезда за мяжу. Пятая старонка пашпарта давала звесткі аб тым, калі і дзе быў выдадзены пашпарт. На шостай старонцы ў цэнтры змяшчалася выява «Пагоні». Першыя шэсць старонак мелі ружовы фон, апошнія шэсць былі чыстымі і мелі выкарыстоўвацца ўладальнікам пашпарта для адзнак пры паездках за мяжу.

Зразумела, што пашпарт БНР меў свае недахопы, але тое, што ён мог выкарыстоўвацца адначасова і ў якасці замежнага, было крокам наперад у параняным і існуючым да гэтага часу пашпартам грамадзяніна неіснуючага ўжо СССР.

Валентын МАЗЕЦ, аспірант Інстытута гісторыі АН Беларусі.

«БЕЛАРУСКАЯ ХАТА» У РЫЗЕ

Карціны «падарожніцы» мастака Вячаслава Целеша, які пабываў у ЗША, Канадзе, Швецыі і Даніі, вярнуліся на радзіму — пасля Карнасельскай Ваўка-выскага раёна.

Некалькі дзён тут працавала выстаўка твораў вядомага майстра жывяліцы ў графіцы. На ёй былі прадстаўлены партрэты незаслужана забытых дзеячаў беларускай культуры і мастацтва, карціны «Першыя крокі ў свет», «Мая наша» (Давіда-Даўтава), «Бэз», «Старадаўні мелава кар'ер» і іншыя.

Паехаўшы ў 50-я гады яшчэ юнаком з пасёлка ў Рыгу, Вячаслаў Целеш пасля заканчэння Латвійскай акадэміі мастацтваў заснаваў у гэтым горадзе майстэрню, якая атрымала сярэднюю сярэбру назву «Беларуская хата». Ёе гаспадар, акрамя карцін, пісаў кнігі, арганізаваў Таварыства беларускай культуры «Світанак» і аб'яднанне мастакоў — выхадцаў з Беларусі, падтрымлівае цесную сувязь з творчай інтэлігенцыяй з розных гарадоў нашай рэспублікі. Не так даўно выйшла яго кніжка «Мінск на старадаўніх паштоўках», рыхтуюцца да выдання новае — «Гарады Беларусі на перакрываўных эпох». Частку сваіх карцін Вячаслаў Целеш падарыў паслясваю Дому культуры і Гродзенскаму гісторыка-археалагічнаму музею. Канстатант БАЛАТЭВІЧ.

Парады на ўсякі выпадак

Зношанае кольца ад запальнічкі — гатовая міні-фрэза для апрацоўкі маленькіх дэталей. Яе моцна (каб не прарухвалася) заціскаюць паміж галоўкай балта і гайкай. Болт заціскаюць у патрон электрадрэлі — і інструмент гатовы да работы.

Скрыні для захоўвання вінт, іншых дробных дэталей можна падвесіць да ножкі рабочага стала на завесах. Калі трэба нешта знайсці ў такой скрыні, яе паварочваюць на 90 градусаў.

Іголку ці шпінці, якія заваляліся ў шпінці паміж дошкамі падлогі, дастаюць пры дапамозе адверткі і магніта. Магніт прыціскаюць да сталёвага стрыжня інструмента, вастрыць адвертку ўстаўляюць у шпінці і яго паварочваюць, прычым, якія трэба дастаць.

Добрая разна для работ па дрэву можна зрабіць з канцылярскіх пёраў. Востры канцом яго заганаюць у металічную трубку і заціскаюць у ёй утулкай. Для зручнасці на трубку добра надзець драўляную пучку. Хвост пёра заціскаюць.

Дзіячны прыбор для электравыявання — зручны інструмент, з дапамогай яко-

га можна выразаць фігурную дэталю з ліставой пластыку. Аплаўлены краі заціскаюць паміж пальцамі.

Правіду невялікую дрэўку ў канцы, неважкім, якая ўтвараецца ў пластыку плексігласу ці іншага падобнага матэрыялу. Гэта спыніць яе далейшае развіццё.

Трэба разрэзаць шкло па мудрагелістай лініі? Намаляваць яе на паперы, пакладзе пад шкло — шкларэз хутка «знойдзе дарогу».

Закрываючы шрубцы ў таропе фанеры ці клеенага слаістага дрэва — марная трата часу: яны ўсё роўна хутка вываліцца. Правіду невялікую дрэўку ў канцы, неважкім, якая ўтвараецца ў пластыку плексігласу ці іншага падобнага матэрыялу. Гэта спыніць яе далейшае развіццё.

Не суніце гумавыя абуткі каля адкрытага полая і не трымаеце ў шафе, дзе

ёсць нафталін: гума ад гэта грубее, а шкляная яшчэ і губляе колер.

Вось самы просты спосаб чысціць раскошак і шчотак для валасоў: пакладзеце іх

СВАЕ КОЛЫ

Мыем машыну

Простая думка, вынесена ў загалавак, не толькі для людзей. Чысты аўтамабіль даўжэй служыць — ісціна, правераная вопытнымі аўтаамабамі. Больш проста памыць кузаў пасля паездкі па праказі дарогах, чым потым мыцццця з яго перафарбоўкай, тым больш што цяпер яна абмяжэцца ў добрую капейку.

Здавалася б, што тую складаюча — памыць машыну, але і ў гэтай справе ёсць свае хітрасці. Напрыклад, недапушчальна ачышчаць бруд з кузава абдзірваннем або скарэбаннем — можна пашкодзіць фарбу. З дапамогай механічнай мыйкі таксама ёсць небяспечна пашкодзіць фарбу. Таму лепш мыць аўтамабіль старым правяраным спосабам: уручную з дапамогай губкі. Хоць

гэта і шмат клопатаў, затое гарантуе корпус ад драпін. Існуе думка, што машыну лепш мыць у сянае, сонечнае надвор'е. Гэта памылкова. Кроплі вады, адбіваючы сонечнае святло, пральваюць фарбу. У ветранае надвор'е таксама лепш не брацца за мыццё: мыльны сродак не змываецца да канца і можа пашкодзіць фарбу. Пры мыцці лепш не прымяняць моцныя шчолачныя раствары, мыльныя парашкі.

Ідэальны сродак — аўташампунь, але калі яго няма, то і купіць яго не так ужо і проста. Таму карыстаемся звычайным мыльням, пакуль яно не стала дэфіцытам. Мыльны раствор рыхтуюць з разліку 6—8

ХАТНЯ НАРЫХТОВКІ

Кампоты

Можна прыгатаваць кампоты з цэлых яблыкаў, з палавінак або нарэзаных кавалачкамі. Цалкам, натуральна, рыхтуюцца плады маленькага памеру. Нарэзаных кавалачкамі яблыкі, каб яны не пачамнелі, спачатку апускаюць у элэктру падсоленую або крыху падкисленую вадку (на 1 л вады 3 г лімоннай кіслаты або палавіна сталовай лыжкі солі). Перад укладаннем у слоікі яблыкі прамываюць халоднай вадой.

Ачышчаныя ад скуркі і нарэзаных кавалачкамі яблыкі заліваюць яблычным сокам. Пастэрызаваны, не даводзячы да кіпення (пры тэмпературы 85 градусаў), літровыя слоікі — 15 хвілін, літровыя — 20 і 3-літровыя — 30 хвілін. Цукар можна не дабаўляць.

Яблыкі змываюць сартоў, цэлыя або нарэзаных, укладваюць у слоікі і заліваюць

Варэнне

З антонаўкі. Яблыкі раз-жучу кавалачкамі з скуркі, засыпаюць паслойна цукар

дзіні. Затым ставяць на агонь, дабавіваюць па шклянцы вады на 1 кг яблыкаў. Даводзяць да кіпення, гату-юць не больш 5 хвілін і потым яшчэ настойваюць 10—12 гадзін. Пасля гэтага варэнне дазваляюць да гату-наці. Яны павінна атрыма-цца прэзэрвы, думкаючы, з цэлымі кавалачкамі яблы-каў у сіропе.

З ранету ці кітайкі. Дроб-ныя яблыкі бяруць цалкам,

Павідла

Спачатку трэба прыгата-ваць яблычанае пюрэ. 1 кг яблыкаў ачышчаюць ад скуркі, рэжучы, заліваюць 200—300 г вады, ставяць на агонь. І варыць, пастаянна памешваючы. Калі мяса ста-не мяккай, не здымаючы з агню, праіраюць праз сіта драўлянай лыжкай. Гатовое пюрэ ставяць на агонь і ва-раць 10 хвілін з моманту за-кіпення, пасля чаго дабаўля-юць на 1 кг пюрэ 500—600 г цуку. Агонь павялічваюць

і варыць масу да добрага гу-шчын, пастаянна памеш-ваючы, каб не прыгарэла. Гатовое павідла раскладва-юць у гарачыя сукія слоікі, прыкрываючы марляй і пак-таюць да ўтварэння на па-верхні коркі, пасля чаго за-крываюць пластыкавымі на-крыўкамі ці звязваюць шчыльнай паперай. Для пра-цяглага захоўвання слоікі аддаюць пасля папаўнення закатаць металічнымі на-крыўкамі.

Яблычныя цукеркі

На 2,5 кг яблыкаў — 1 кг цукру, 1 л вады. Яблыкі дробна нарэзаць і заліць ва-дой. Варыць, пакуль уся ва-дка не выпарыцца. Пра-цёрці праз сіта, дабавіць цу-кар, варыць 20—30 хвілін да атрымання густой масы. Вылажць гэтую масу на ліст, папярэдне змазаны але-

ем. Разраўняць слоём 8—10 мм і добра разгладзіць зверху нажом. Пакінуць на два дні сушыцца. Чаркай або формай нарэзаць яблыч-ную масу кольцамі і зноў 2—3 дні сушыць, затым пе-расыпаць кольцы цукровай пудрай, зноў сушыць. За-цвярдзелыя цукеркі скласці ў каробку, перасыпаючы пергаментай паперай.

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ 'СВАБОДА'

За восемнадцать месяцев с момента своего основания радиостанция «Свобода» проделала огромный путь. За это время она стала одним из крупнейших в мире радиостанций, работающих на территории бывшего СССР. Радиостанция «Свобода» — это не только радиостанция, это — символ свободы, это — символ демократии, это — символ надежды на лучшее будущее.

РАДЫЁПЕРАХВАТ

Выполняя свои обязанности, радиостанция «Свобода» продолжает работать на благо свободы и демократии. Радиостанция «Свобода» — это не только радиостанция, это — символ свободы, это — символ демократии, это — символ надежды на лучшее будущее.

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ 'СВАБОДА'

За восемнадцать месяцев с момента своего основания радиостанция «Свобода» проделала огромный путь. За это время она стала одним из крупнейших в мире радиостанций, работающих на территории бывшего СССР. Радиостанция «Свобода» — это не только радиостанция, это — символ свободы, это — символ демократии, это — символ надежды на лучшее будущее.

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁПЕРАХВАТ

«Калі адчуем націск, напрыклад, з боку Расіі, скажам адразу — гэта не наш шлях»

(Заключэнне. Пачатак на 1-й стар.)

— У Еўропе існуе супрапарламент. Ці можна маціць аб Садружнасці парламентах?

— Прыняцце дзейнасці дэвіз асамблеі — еўрапейскай і нашай — вельмі падобны. Там тры камітэты — па правах чалавека, экалогіі і эканоміцы, у нас пяць камісій — па сацыяльнай палітыцы і правах чалавека, экалогіі, эканоміцы, правых пытаннях і пытаннях бяспекі. Садружнасць парламентаў? Чаму і не? Ва ўсім разе неабходна ў нейкіх агульных для ўсіх рэспублік органах адлучацца.

— Дык проста ўзяць для адначаснага некалькіх саюзных структур з іх шматгадовым і ў чымсьці правераным вопытам існавання?

— Усё, што звязана з былым Саюзам, адыходзіць безваротна. Хопіць членаў у многіх і з'яўляецца настальгія па былых часах. Нейкія ранейшыя працэсы аб'яднання маюць права на існаванне, але без старых, сярэдніх і малодшых братоў. Гісторыя трэба прымаць, якая яна ёсць. Жадаль яе вяртання — значыць, ісці да бедзі.

— Асамблея прэтэндуе на рэгулюючае месца ААН, прыняццё звароты да народаў і парламентаў Таджыкістана і Абхазіі. Наколькі гэта аўтарытэтная на ваш погляд?

— Асамблея не можа стаць у баку ад працэсу разбурэння

на ў рэспубліках былога Саюза. Калі сусяды на адной палове сусяды, астатнія не могуць застацца ў баку. Нельга адмажывацца ад зняняга свету і глядзець аб'явамі вачамі на падзеі ў тваіх блізкіх сусядах. А аўтарытэт Асамблеі, мне здаецца, вызначыцца ўжо ў бліжэйшы час. Ва ўсім разе, аб нас ужо ведаюць не толькі на тэрыторыі былога Саюза. Думаю, што супрацоўніцтва з сусветнымі асамблеямі і супольнасцямі не за гарамі. Як і рэгулюючая роля СНД увогуле.

— Карынным інтарэсам Беларусі. У чым выразіліся яны на працягу года?

— Супярэчнасць Беларусі не быў парашан. Дакументы, якія былі прыняты на Асамблеі, неспрэчна даць тых беларусаў, якія знаходзіцца за межамі сваёй Радзімы. Кожны такі чалавек павінен ведаць: парламент яго роднай краіны аб ім клопачыцца. Таму рэкамендацыі Асамблеі забяспечыць грамадзянам дзяржаў Садружнасці, якія пастаянна жывуць на тэрыторыі іншай дзяржавы СНД, карыстанне правам грамадзян пастаяннага пражывання і роўную прававую абарону будучым саюзам.

— Ваш прагноз колькасці ўдзельнікаў наступнага пасяджэння Асамблеі.

— Тут я магу выказаць толькі свае пажаданні, каб колькасць удзельнікаў СНД пашыралася. Я не веру, што краіны былога Саюза замкнуцца толькі ў сваіх граніцах. У свой час, калі гаворка ішла аб міждзяржаўным гаспадарчым арбітражы, супраць санкцый за невыкананне эканамічных абавязацельстваў не выступала ніводная рэспубліка.

— І шчыра памятаць, што рынак не перыпчэ замкнёнасці. Фінансавы пачынаў на пасаджэнні асамблеі не абмяжоўвацца, але як вы думаете: ці будзе рублёвая прастора ўмацавацца ці будучыня ўсё ж за нацыянальнымі валютамі?

— Я хацеў бы, каб мы дамовіліся аб міжбанкінай валюты. Каб гэта быў не расійскі рубель, а грашовая адзінка, падобная на еўрапейскі экю. Каб кожная рэспубліка ведала, колькі выпускаецца міждзяржаўнай валюты і які кантроль над ёй ажыццяўляецца.

— Гэта было б танней, чым уводзіць уласную валюту. Але калі з першым нічога не атрымаецца, альтэрнатывы беларускім грошам я не бачу.

— Спецыяльным карэспандэнтам «Звязды» Аляксандар Контныш.

Мінск — Бішкек.

КРЫМІНАЛЬНАЯ ХРОНІКА

Супрацоўнікі Упраўлення па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю працавалі гэтак жа напружана, як і героі рамана В. Багмолава «У жніўні сорак чацвёртага».

За гэты месяц імі: абшукана злачынная група, якая вынашчалася асабліва жорсткасцю. Яе члены запатрабавалі ў вышэйшай перафарміраванні яго асабіста аўтамашыну на аднаго са злачынцаў. Уладальніца аўтамашыны білі, падвешвалі за ногі, адсеклі фалангу пальцаў. У прыбытку ў злачынцаў канфіскаваны газавы пісталеты і 40 балончыкаў са слязіначным газам.

— арыштаваны восем злачынцаў, якія ўчынілі ўгон і крадзяжы аўтамашынаў на тэрыторыі рэспублікі. За тры гады імі зроблены 17 такіх злачынстваў; ліквідаваны ўстойлівае злачынная група з шасці жыхароў Віцебска, якія на працягу некалькіх гадоў учынілі крадзяжы з кватэр. Устаноўлена іх дапамога да 14 кватэрных крадзяжоў. Пры вобыску ў злачынцаў канфіскаваны рэчэй на суму больш за мільён рублёў;

— затрыманы чацвёрты непрацоўчы жыхароў Мінска. Злачынны катыванне вымагала 100 тысяч рублёў у аднаго з грамадзян. Убоджаны кримінальная справа па факту вымагання пад парозай насіліся 30 тысяч рублёў у жыхара года.

Канец мушкетёрскага

9 верасня аператывнай групай Упраўлення па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю МУС Рэспублікі Беларусь затрыманы ў Мінску грамадзянін К., якога з 1991 года расшуквала Галоўнае ўпраўленне ўнутраных спраў К. Масквы за крадзжы больш чым 50 мільёнаў рублёў.

Злачынца забяспечыў сабе ўсебаковае прыкрыццё: пры вобыску ў яго на кватэры канфіскаваны падробленыя па-

ПРАГРАМА ТЭЛЕПЕРАДАЧ

21 верасня, ПАНЯДЗЕЛАК

Беларускае тэлебачанне

15.25. На атрыманне Дзяржаўнай прэміі Беларусі. «Пачаткі пераможы». Маст. фільм. 5-я серыя.

16.30. Навіны.

16.35. Мульт. фільм. «Танец паўночнага вятру».

18.00. Дакум. фільм «Пазіцыя сацыялізму».

19.10. «Знаўца». Мастацка-публицыстычная праграма.

20.10. Прадстаўленне Сучаснае тэлебачанне (Кітай). «Сучаснае тэлебачанне».

20.15. Фільм для дзяцей «Добрыя хлопцы». 3-я серыя «Падарункі Сястры-Цыц».

20.40. Калыханка.

21.00. Панаірама.

21.15. Спартыўны тэлеур. «Калі паміж».

21.50. Прадстаўленне Сучаснае тэлебачанне (Кітай). «Песня заходняга Кітая». 3-я серыя.

22.10. «Спадарожнік «Вялікі паход» уласнае сіння вечаарам».

22.15. Фільм. 1-я серыя.

23.10. Ніка.

Канал «Астанкіна»

5.00. Навіны.

5.20. Ранішняя гімнастыка.

22 верасня, Аўторак

Беларускае тэлебачанне

8.30. Раніца рэспублікі.

8.45. «Драўляныя рабёны». Кінафільм.

9.00. Мульт. фільм. 4 клас.

9.20. «Прышчэлы». Маст. фільм.

10.50. «Жыццё ў танцы». Тэлефільм.

11.55. «Сам маленчкіх апаўняў».

12.15. На атрыманне Дзяржаўнай прэміі Беларусі. «Пачаткі пераможы». Маст. фільм. 6-я серыя.

13.30. Навіны.

13.35. Беларуская мова. 1 клас.

14.15. «Нам жыве Беларусь».

15.00. «Капытан». «Нам жыве Беларусь».

15.10. «Прышчэлы». Маст. фільм.

15.20. «Два словы ў пісьме».

15.30. «Два словы ў пісьме».

15.40. «Два словы ў пісьме».

15.50. «Два словы ў пісьме».

16.00. «Два словы ў пісьме».

16.10. «Два словы ў пісьме».

16.20. «Два словы ў пісьме».

16.30. «Два словы ў пісьме».

16.40. «Два словы ў пісьме».

16.50. «Два словы ў пісьме».

17.00. «Два словы ў пісьме».

17.10. «Два словы ў пісьме».

17.20. «Два словы ў пісьме».

17.30. «Два словы ў пісьме».

17.40. «Два словы ў пісьме».

17.50. «Два словы ў пісьме».

18.00. «Два словы ў пісьме».

18.10. «Два словы ў пісьме».

18.20. «Два словы ў пісьме».

18.30. «Два словы ў пісьме».

18.40. «Два словы ў пісьме».

18.50. «Два словы ў пісьме».

19.00. «Два словы ў пісьме».

19.10. «Два словы ў пісьме».

19.20. «Два словы ў пісьме».

19.30. «Два словы ў пісьме».

19.40. «Два словы ў пісьме».

19.50. «Два словы ў пісьме».

20.00. «Два словы ў пісьме».

20.10. «Два словы ў пісьме».

20.2

